

متن پرسش

باسمه تعالی. سلام علیکم: استاد هنوز هم سر در گم نتایج رفتن به سوریه ایم و به جمع بندی نرسیدیم داعیتان خواهیم بود اگر شرحی کامل بر همه وجوه این موضوع بفرمایید. اختلاف دوستان بر سر نداشتن برکت کاملی برای شهادت در قیاس با کار فرهنگی است. ۱. دوستان همسرانی بعضاً تنها چه از نظر دنیوی چه معنوی و ادامه حیات معنوی در بازگشت به خانه پدری دارند؟ ۲. رضایت ولی چه جایگاهی دارد چون نامه ارتش برای اعزام مبنی بر داوطلبانه بودن نفر است؟ ۳. آیا شهادت در این معرکه در قیاس با یافتن عقیده توحیدی برتر (به شرط توفیق) بسیار افق کم و محدودی است؟ ۴. آیا قبل از شهادت در معرکه حتماً باید عقیده کاملاً تصحیح شده باشد؟ ۶. آیا اگر کسی صرف شهادت برود و آرزوی شهادت باشد شما از این آرزو و آن حدیث عبادت کننده ای که برای خدا حماری متصور بود برای خوردن علفهایش او را ناقص العقیده یا فاقدالعقیده می بینید؟ برای تمام شدن سردرگمی خود حضرتعالی نجاتمان دهید و جمع بندی بفرمایید. (تصاویر حرم مطهر و بندگان بی سرپرست و یتیم خداوند متعال به هر دین و آیینی و اسارت اسلام به دست صهیونیست و انجام وظیفه ولو قدر قطره ای از دریا برای ظهور و بردگی زنان و کودکان و زنده سوزی نوع انسان و ذبح کسی که گویای لا اله الا الله است جانمان را به تنگ آورده. امن یجیب المظر اذا دعا و یکشف السوء. آیا مولایمان نفرمود خلخال از پای زن یهودی درآوردند جا دارد که انسان دق کند و ملامت نشود) موفق باشید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حقیقتاً نمی‌توان یک قاعده برای همه‌ی افراد در این موضوع مطرح کرد. آری! حضور در چنین جبهه‌ای حضور در جبهه‌ی حق مقابل باطل است و مسلّم اگر کسی به صرف شهادت قدم در این راه بگذارد، از آنجایی که بسیاری از مشکلات با خون شهید حل می‌شود و نه با شمشیر و دست و بازوی او، چنین کسی به ثواب شهادت می‌رسد ولی باز هرکسی باید شرایط خود را بسنجد، زیرا ظاهراً به صراحت و جوب آن مطرح نیست و در همین رابطه هست که باید موقعیت خود را و همسر و فرزندان را نیز در نظر بگیرید. موفق باشید